

ויקהָל - ר"ו ע"א

בשעורה לשם ספר תורה, או ארכיכים כל העם לסדר עצמן למתה באימה ופחד, ברתת יכזיע ולכון להם, כאלו שפעת עומדים על הר סייני לקובל תורה, והיו מקשיבים ומיטים אוניהם. ואין רשות לעם לפתח פיהם אפילו בדרכרי תורה, כל שפכן בדבר אחר, אלא כלם באימה, כמו שאין לו פה, והרי פרושה, שפתחות נחמה יוכפתחו עמדתו כל העם. (שם) ואזני כל העם אל ספר התורה.

אמר רבי שמואל, בשפטו זאים ספר תורה בצבורו לקרה בו, נפתחים שעורי רוחמים בשימים, ומעוררים את האבהה למעלה,

וציריך אדרם לומר כן. ברוך שם של רבנן העולים, ברוך כתרך ומקומך, יהיה רצונך עם עמד ישראל לעולם, ופרדות ימינך הראה לעמך בבית מקדש, ולהגיע לנו מ טוב אורך וילקבל תפלותינו ברוחמים. יהיו רצון מלפני, שתאריך לנו חיים בטוב, ולהיותי נפקד בין הצדיקים לرحم עלי ולשרמר אותו, ואת כל שלו ושל כל עמד ישראל. אתה הוא הנן אה חפל, אתה הוא השולט על הפלכים ומפרנס את הכל. אתה הוא השולט על הכל, והפלכות שלך היא. אני עבדו של הקדוש ברוך הוא שפשתחה לפני ומפניי בבוד תורהנו בכל ומן ומן. לא על איש אני בוטח ולא על בני אליהם אני סומך, אלא אלהי השמים, שהוא אלהי אמרת ותורתו אמרת ינבייאו אמרת, ומרבה לעשותות טובות ואמרת. בו אני בוטח, ולשםו הקדוש והנכבד אני אומר תשבחות. יהיו רצון מלפני, שפתחת לבתי בתורתך, ותתן לי בנים זרים שעוזים רצונך, ותשלים

בד סליק ספר תורה לתמן, כדיין בעאן כל עמא לסדרא גראמייהו למתא, באימטה בדחילו ברתת בזיע, ולכונא לביהו, כמה דהשתא קיימי על טורא דסיני לקבלה אוורייתא, ויהו צייתין ורכון אונינה. ולית רשו לעמך למפתח פומיהון, אפיקלו בימי דאוריתא, וכל שגן במלחה אחרת, אלא כלו באימטה, פמא דלית ליה פומה ופה אוקמיה, דכתיב, (נחמה ח) ובפתחו עמדוי כל העם. (נחמה ח) ואזני כל העם אל ספר תורה. אמר רבי שמואל, בד מפקין ספר תורה בצבורא, למקרא ביה, מתפתחן פרעוי שמיא דרhamini, ומערין את האבהה לעילא, ואבעי ליה לבר נש למימר כי. בריך שמיה דמאי עולם, בריך כתרך ואתרך, יהא רועתך עם עמך ישראל לעלם, ואיזו ימינה, אחוי לעמך בבית מקדש, ולקבלה אלותנא ברוחמים. יהא רעועא קדמיה, דתוריך לנו חיים בטיבו, ולהו אנה פקידא בגו צדיקיא, למרחים עלי, ולמנטר יתי, בית כל דילוי, ודי לעמך ישראל. את הוא זן לכלא, ומפרנס לכלא, את הוא שליט על כל, ואת הוא דשליט על מלכיא, ומלוותא דילך הוא. אנה עבדא דקידשא בריך הוא, דסגידנא קמיה, ומקמי דיקר אוורייתיה, בכל עידן אלהין סמיכנא, אלא באלה דשמי, דהוא אלהא קשות, ואורייתיה קשות, ונביואה קשות, ומסגי לمعد טבון וקשות. כי אנה רחין, ולשמיה קדישא יקירה אנה אמר רחין, יהא רעועא קדמיה, מתפתח לבאי בתשבחן. יהא רעועא קדמיה, מתפתח לבאי באורייתך ותיחב לי בנין דכריין דעבדין